

Sonderjylland.

Marktpapirer. I de sidste Rætter har Gjennemgang af Marktpapirer i og ved Sønderjylland, skriver „Danffere“, lagt Mærke til, at deres Rætter bliver malkede om Ratten ude paa Marken. Saaledes var forleden Nat 2 Køer tilhørende en Mand i Byen, malket og paa en stor Bøndergaard var samme Nat 12 Køer blevet malket.

Udenlandske Værdipapirer. „Sejmdal“ meddeler følgende: Rigsskattens har forordnet, at udenlandske Værdipapirer skal overdrages til Staten. Forordningen omfatter af danske Papirer:

Statslaan, By- og Kommune-laan, Jernbanobligationer, Pantebrev af Hypotekbanker, Kreditskaber og Kreditforeninger osv. Obligationer af Skibsselskaber, Banker og andre med en fast Rente udlyste Værdipapirer, ligeledes følgende Aktier:

Jørenske Dampskibsselskab, Nationalbanken, Privatbanken, Laane- og Diskontobanken, Landmandsbanken, Sjællandsk Bank, Store Nordiske, Sukkerfabriker.

Udlandske Papirer: Statslaan, Kommune-laan, Rigsskattens Pantebrev, Soeniske Staders Pantebrev og andre faste rentebærende Papirer.

Papirerne skal overlades til Staten, saarnt de den 31. Maj tilhører de fleste Underaatter, som bor i Jylland, eller Selskaber, som har deres Sæde i Tyskland.

Papirerne skal anmeldes inden den 15. Juni gennem Rigsskatten eller en anden skatte eller Bankier, og samtids skal der angives, hvor Papirerne findes.

Papirer, som ligger i det neutrale Udland eller i de med Tyskland forbundne Lande, skal ligeledes anmeldes, og der skal angives, om Papirerne er deponerede for forpligtigelse eller hos.

Gjælden eller dennes lovmæssige repræsentant er forpligtet til at gøre Anmeldelse. Overtrædelser straffes med indtil 10,000 Mark i Bøde eller indtil 6 Maaneders Fængsel.

Staten følger for Indfasingen af Renter og Dividender, som tilhører Gjælden. Staten vil tilbagegive Papirerne jense 3 Aar efter Fredsslutningen med England.

Skatteprocenten i Sønderjylland. „Sejmdal“ for Regnskabsaaret 1917 forhøjet meget betydeligt.

Brandforsøl. Den stedfortrædende kommanderende General i Altona har ifl. „Hilf. No.“ offentliggjort en Befaling, hvori det bl. a. hedder:

„Saa snart Landbrugsarbejdet tillader det, er alle Kjøretøjsførere, der har Heste eller Trækstude, paa de stedlige Politimyndigheders eller stedlige Brandforsølsudvalgs skriftlige Opfordring forpligtede til at indbringe Godtgørelse at hente Træ fra de nærliggende Stove. Gjæerne af Bøgne er forpligtede til at stille de til Brandforsøl geneede Bøgne til Raadighed.

Enhver mandlig Person er paa de stedlige Politimyndigheders eller Brandforsølsudvalgs Opfordring forpligtet til imod en passende Bøn at være tilhjælpelig ved Brandforsølen og Bøgnestillingen, for saa vidt som det kan ske uden væsentlig Skade for deres egne Forhold.

Dere vil efter Behov blive dannet Trækstudeudvalg for enhver Sted, der kommer i Betragtning ved Brandforsølen; Udvalgene dannes af de vedkommende Forstemsbedsmænd og de stedlige Politimyndigheder.

Godtgørelsen for at stille Heste og Bøgn samt Vognene betales i Overensstemmelse med den stedlige Brandforsølsudvalgs Højde af Godtgørelsens Højde og de stedlige Brandforsølsudvalgs Sag, hvis den ikke er fastsat af Overenskomst.

Der loffes og trues. I „Arbejdsordningsbladet“ for den 2. Juni offentliggøres en lefferlig Befaling, som giver de under Krigen deserterede Soldater — bortset fra dem, der er løbet over til Tyskland — Beslægtede til at vende tilbage og gøre Bo.

Der loffes dem, der vender tilbage, efter at Retsagen er gennemført, hvorved der principielt bortses fra Anordning af Baretagsarbejde. Udlyste af Straffuldbringelse med Udsetelse til Benaadning, saarnt de ved deres senere Forhold under Krigen viser sig værdige til en saadan.

Forudsætning er, at de uforløbte jense den 15. Juli 1917, endnu under den nuværende Krig vender tilbage og medder sig til Tjeneste ved nærmeste Grænsestede. Der vil ikke senere blive givet dem en tilsvarende Beslægtede.

Kaldne Nordslavere. Siden sidste samlede Opførelse er døde: Carl Magnusen, Sønderjylland, By, Julius Rødder, Høft, Karlens, Pihl, Jacob Rudebeck, Sparlund, Hans Mortensen, Feldum, Chr. Nielsen, Lystrup, Jens Rør, Fsted, Søren Andreasen, Høgelund, Nicolai Thorsen, Aftar, Rasmus Jørgensen, Vef, Thomas Knudsen, Lystrup, Jens Frandsen, Gammelmark, Christen Røgaard, Sønderjylland, Mathias Ganderup, Tjst, Lorenz Knud, Stenderup, Carl Eichhorn, Gyriup, Søren Truelien, Roager, Jens Schmidt, Varsbøl, Hans Nalung, Starbæk, Jødder Mathiesen, Ottemøl (L. Møbeling?), Anton Andersen, Ellum, Chr. Hansen, Hartung, Nis Rausen, Niels Bruun, Abenraa By, Aug. Herman Friedrichsen, D. Logum, Frederik Møller, Lunderup, Jørgen Jessen, Sønderjylland, Peter Hansen, Alslev, Martin Clausen, Vøllerslev, Chr. Madsen, Uge, Chr. Matzen, Træsbøl, Frederik Johanning, Fsted, Søren Brunckhorst, Graasten, Chr. Jessen, Christianen, Alslev, Jakob Hansen, Karl Christensen, Peter Røgaard, Jøbs, Jørgensen, Sønderjylland, Jørgen Christensen, Hanskov, Thomsen, Vøllerslev, Hans Petersen, Sønderjylland, Jens Lund, Remminglund, Chr. Christensen, Rør, Hestehave, Andreas Andreasen, Almsted, Chr. Sønderjylland, Runden, Jørgen Thomsen, Sønderjylland, Chr. Jacobsen, Nørreløkke, Henrik Vøllerslev, Sønderjylland, Andreas Hansen, Vøllerslev, Jøbs, Schleiff, Sønderjylland, Hans N. Petersen, Sønderjylland, Ernst Jensen, Sønderjylland, Hans Lyshen, Sønderjylland, Andreas Gutschmidt, Sønderjylland, Andreas Nielsen, Sønderjylland, Paul Detlefsen, Sønderjylland, Jens Johansen, Sønderjylland, Nu er Mindretallet 4091.

Jødemiddel-Entrogaternes Værd. I Byen Slesvig er der foretaget talrige Zygdomstilfælde blandt voksne og Børn. Det drejer sig tilsyneladende om en Slags Middel, og man antager ifl. „Nieler Zeitung“, at Zygdommen hidrører fra et eller andet Jødemiddel. Børnene er mest udsatte; der er allerede død en Række Børn i en Alder af 6 til 12 Aar.

97 Mark for et Par brugte Støvler. „Sonderburger Zeitung“ meddeler, at der ved en Auktion paa Kajnas forleden for et Par brugte Støvler betales — 97 Mark.

Der er Forstel. Det er pinligt at iagttage, skriver „Nieler Zeitung“, Antal Tyskere til enhver Tid kan saa Pas hos Myndighederne for at tage over Grænsen paa Besøg i Danmark, medens de samme Myndigheder paa en enkelt Undtagelse nær systematisk nægter jaadanne Pas til danske Underaatter. Vedens jaaledes danske Underaatter i Sønderjylland ikke udelukkes fra Muligheden af at saa Pas til Danmark — nogle Gange om Aaret endog for længere Tid — kommer Andragenderne om Pas i Abenraa og Sønderjylland Kreds næppe længere end til Landraadene, der glat vel affaar dem, et Forhold, der ikke kan undgaa at vække megen Bitterhed, og som burde ændres. De Danske i Nordslavien viser en saa Eksemplarisk Opførelse, at der ingen Grund er til at nægte dem lignende Besøg, som man tillader Tyskerne.

Hunger - Svogersket.

„Finansstidende“ skriver: Danmark har haft sin Chance under Krigen. Uventet skabte Krigen en Gullandskonjunktur, som forlangt hører Historien til. Deretter fulgte en Refraktionsperiode med Afmagringskur, i hvilken Indtægterne er sunket dybt ned og Dyrtidsudgifterne fordobledes. Dog man bør tage Være af Historien, og selvom en saadan Konjunktur som 1914—16 bragte os med Gullands, Bouillontærninger, Tragter og Glar, ikke kommer igen, kan en ny Chance omend af mindre omfattende Art frembyde sig i en nær Fremtid. Men ganske vist ikke uventet og uforberedt; kun saarnt vi med Opdybelse af al vor Kraft forbereder den.

Der sættes i Ojeblikket et stort Arbejde ind paa at ruste os til den Afspæringsperiode, der begynder den 1. Februar i Aar, og som sandsynligvis vil komme til at strække sig over hele Vinter, selv om Krigen ophører. Hvis Forberedelse indledes nu, vil det dog tage Maanedes at naa til en Ordning, og indtil en saadan er truffen, er det usandsynligt, at Ententen vil slippe Mødetaget overfor Centrallandene. Det vil sige, at ogsaa vi, de neutrale Nabolande holdes i Klemme. Men selv om Mødetaget haves, saa Stilleben kan fare frit over Havene, er Bærelagene i Europa saa udtømte og Tommagen saa reduceret, at det vil blive forbundet med den største Vanskelighed for os at saa varer hjem. Saa meget mere, som Ententelandene antagelig indbyrdes vil begynde hævandre og vil prøve paa at frænde Ven for Centrallandene og de neutrale.

Ind i denne Periode falder Hungersnøden. Hvad enten Mødetaget som et Resultat vil være mere eller mindre, eller Handels- og Toldfrihed raser vil Hungersnøden brede sig over Verden og ganske særlig over Europa. Hungersnød følger altid i Svorene paa en Verdenskrig men specielt i vor Tid, hvor Europa har industrialiseret sig og overladt fjerne, tændebeholdne, uivilkærede Egne at producere Kornet. Millionære af Udvandere har Europa i tidligere Aar afsendt for at røde ny Jord. Men disse slagten levede i een fælles Hus, bygget op paa indbyrdes Tillid, hvor Landbruget i den nye Verden brød sig Europas Industricenter. Først Verdenskrigen viste dette Systems Uholdbarhed. I de sidste 3 Aar er Udvandringen standset; og samtids med, at Europa egne Forraad er opbrugt, følger de vældige Kornkrise i de fjerne Egne. Jordfloden er bleven gold.

For Krigen, i den guldne Fredsald, lagde man et internationalt Landbrugsinstitut i Rom, der periodisk udsender Beretninger om Verdensfødslen. De sidst udsendte tal fortæller ifl. Aar man alle Reserver med i Betragtning, de fra foregaaende Aar levede Kornlagre, naar man det Resultat, at der, indtil Høsten 1917 foreligger, er et Underflud af Rug og Hvede paa en Sjetteedel mod det normale. Byg viser en Tilbagegang paa 8 Millioner Dobbeltcentner, og Havre viser kun et Overflud (paa 55 Mill.), naar man iberegner det foregaaende Aars Reserverlagre paa 54 Mill. Dobbeltcentner. Daarligt er Majsbeholdningen. Den er, alle Reserver medregnet, gaaet ned med 52 Mill. Alle fem Kornsorter tilfammen giver et Underflud af 26 Mill. Dobbeltcentner, selv om hele Verdenslagret, 218 Mill., tages i Brug.

Derfor følger, at hvis ikke Aaret 1917's Høst bliver over Normen, optaar der Hungersnød, og det helt bortset fra de Reserver, der er optaget af Høsten for at afbøde mulige Underflud i Høst-udbyttet 1918 og 1919.

Nu er det imidlertid en Skandagering, at Landbruget i de frigsjænde Lande er umaadelig skæftet, og selv i de overskudige Lande, hvor Ammunitionsfabrikationen har suget Arbejdsstyrke og Kapital til sig, og hvor Indvandringen er udebleven, er i Tilbagegang. Det anses derfor for mere end sandsynligt, at Høsten i Aar vil blive ligesaa daarligt eller endnu værre end i 1916.

Man maa regne med, at de Lande, der ellers eksporterede Korn, i 1917—18 kun vil være i Stand til at brødbjæde sig selv, maasse ikke endda saa meget. Dertil kommer den knappe Tommage, som vil gøre Korntilførsler langvejs fra, fra Indien og Australien, ubelagtig dyre. I den europæiske Industriorden findes der nogle faaa Daser som Danmark, Holland og Schweiz. Blandt disse har Danmark og Holland størst Gode til at udnytte deres Landbrug i Eksportens Tjeneste under en Verdenskrise, fordi de ligger ved Havet, har deres egne Handelsflaader og kan dyrke Korn. De indtager derigennem en Monopolisering, saalænge Udførselsomstændighederne fra de overskudige Lande er saa store, som de er og vil vedblive at være foreløbig. Kunde vi derfor gribe denne Chance, vilde det kunne forbedre vor handelspolitiske og finansielle Stilling meget.

Der sættes i Ojeblikket betydelige Kræfter ind paa her i Landet at udnytte vore naturlige Hjelpekilder for at afsørge Saan og Sult næste Aar. Dette er naturligvis ogsaa det væsentligste. Men kunde vi derudover frembringe et Overflud til Eksport, vilde det være ubetaleligt. Det betyder ikke at meddele op med Guld og Laan overfor et fjernt Europa. Men kan vi byde det Mad — Mad i hvilken Form som helst — da vil vi i Gengæld kunne saa Brændsel og Klæder. Mit spiseligt vil i den kommende Tid blive efterpurgt, om det saa er Kogter og Krager vil de saa deres Eksportværdi. Enhver Rodbrist af vort Landbrug maa være tilladt i Aar; enhver Arbejdsfrakt og Kapital, som kan anvendes, bør sættes ind paa at forsøge Høstuddbyttet. Det er adskillige Aar siden, at Danmark blev døbt Europas Spisekammer. Benaadelsen er siden bleven gang. Men den forpligter. Mere end nogen Sunde vil der blive spurgt om, hvad Spisekammeret kan præstere. Alle vore Naboer, mod Vest, mod Syd, mod Nord, ja selv mod Ost vil endnu mere end i Ojeblikket attraa vore Landbrugsprodukter, naar den store Sult hænger Samfundene. Samtids med, at vi selv burde udøve den største Økonomi, om nødvendigt sætte os paa samme Smakstoft som Naboerne, bør vi anspænde hver Kraft for at samle et Lager op til Eksport. I vor dygtige Erhvervsledelses Hænder vil den ene af forlænge de talrige Gode, vi ellers maa undvære og give os et Raaben i Gænde til at befæste vor Velstand.

Det er ikke endnu for sent at tage denne Opgave op, hvis Vanskeligheder aegs derved, at vi har Inaert med Saaned, Opdringsstoffer og Foderstoffer. Ingen Dag bør spildes, og intet Arbejde bør heller styes for at gøre de Raater, der bloteres vore Havne og flyder vore Tæbe ned, begrundeligt, hvilken uoverdørlig Nytte de selv, navnlig i den første Tid efter Freden, vil have af et rigeligt dansk Eksportoverskud.

Mandens Stemme. En Røst der lyder ude i Verdens den vilde Varm, hvor Livets Storme tude Saamange til Sorg og Harm.

Den taler i dit Indre, Toungent du lytter dertil Og kan den ikke hindre, Saalænge ej Gud det vil.

Dog mest, hvor Synd og Laster har voldet i Livet Brøst, Og imod Demmen hæfter, Der lyder den stille Røst.

Den løb alt mange Dage, Og endnu i denne Stund kalder den dig tilbage Paa Troens frefrende Grund. Og søger du at glemme I Livets det vilde Jag, Altid dog Mandens Stemme Dig følger ved Nat og Dag.

Og vent nu ej forlænge, Hør Stemmens bedende Maa! Lad den til Hjertet trænge, Snart kaldes for sidste Gang. Jens Johanson, Los Angeles, Cal.

Man maa regne med, at de Lande, der ellers eksporterede Korn, i 1917—18 kun vil være i Stand til at brødbjæde sig selv, maasse ikke endda saa meget. Dertil kommer den knappe Tommage, som vil gøre Korntilførsler langvejs fra, fra Indien og Australien, ubelagtig dyre. I den europæiske Industriorden findes der nogle faaa Daser som Danmark, Holland og Schweiz. Blandt disse har Danmark og Holland størst Gode til at udnytte deres Landbrug i Eksportens Tjeneste under en Verdenskrise, fordi de ligger ved Havet, har deres egne Handelsflaader og kan dyrke Korn. De indtager derigennem en Monopolisering, saalænge Udførselsomstændighederne fra de overskudige Lande er saa store, som de er og vil vedblive at være foreløbig. Kunde vi derfor gribe denne Chance, vilde det kunne forbedre vor handelspolitiske og finansielle Stilling meget.

Der sættes i Ojeblikket betydelige Kræfter ind paa her i Landet at udnytte vore naturlige Hjelpekilder for at afsørge Saan og Sult næste Aar. Dette er naturligvis ogsaa det væsentligste. Men kunde vi derudover frembringe et Overflud til Eksport, vilde det være ubetaleligt. Det betyder ikke at meddele op med Guld og Laan overfor et fjernt Europa. Men kan vi byde det Mad — Mad i hvilken Form som helst — da vil vi i Gengæld kunne saa Brændsel og Klæder. Mit spiseligt vil i den kommende Tid blive efterpurgt, om det saa er Kogter og Krager vil de saa deres Eksportværdi. Enhver Rodbrist af vort Landbrug maa være tilladt i Aar; enhver Arbejdsfrakt og Kapital, som kan anvendes, bør sættes ind paa at forsøge Høstuddbyttet. Det er adskillige Aar siden, at Danmark blev døbt Europas Spisekammer. Benaadelsen er siden bleven gang. Men den forpligter. Mere end nogen Sunde vil der blive spurgt om, hvad Spisekammeret kan præstere. Alle vore Naboer, mod Vest, mod Syd, mod Nord, ja selv mod Ost vil endnu mere end i Ojeblikket attraa vore Landbrugsprodukter, naar den store Sult hænger Samfundene. Samtids med, at vi selv burde udøve den største Økonomi, om nødvendigt sætte os paa samme Smakstoft som Naboerne, bør vi anspænde hver Kraft for at samle et Lager op til Eksport. I vor dygtige Erhvervsledelses Hænder vil den ene af forlænge de talrige Gode, vi ellers maa undvære og give os et Raaben i Gænde til at befæste vor Velstand.

Det er ikke endnu for sent at tage denne Opgave op, hvis Vanskeligheder aegs derved, at vi har Inaert med Saaned, Opdringsstoffer og Foderstoffer. Ingen Dag bør spildes, og intet Arbejde bør heller styes for at gøre de Raater, der bloteres vore Havne og flyder vore Tæbe ned, begrundeligt, hvilken uoverdørlig Nytte de selv, navnlig i den første Tid efter Freden, vil have af et rigeligt dansk Eksportoverskud.

Mandens Stemme. En Røst der lyder ude i Verdens den vilde Varm, hvor Livets Storme tude Saamange til Sorg og Harm.

Den taler i dit Indre, Toungent du lytter dertil Og kan den ikke hindre, Saalænge ej Gud det vil.

Dog mest, hvor Synd og Laster har voldet i Livet Brøst, Og imod Demmen hæfter, Der lyder den stille Røst.

Den løb alt mange Dage, Og endnu i denne Stund kalder den dig tilbage Paa Troens frefrende Grund. Og søger du at glemme I Livets det vilde Jag, Altid dog Mandens Stemme Dig følger ved Nat og Dag.

Og vent nu ej forlænge, Hør Stemmens bedende Maa! Lad den til Hjertet trænge, Snart kaldes for sidste Gang. Jens Johanson, Los Angeles, Cal.

Skitteringer.

Reformationsgaven.

Før skitteret, se Afl. Nr. 29	\$70312.60
Keenah, Wis., C. C. Rasmussen \$200; Dr. Rasmussen \$25	225.00
Council Bluffs, Ia., Niels Peterien \$25; Niels Julia Jensen \$5	30.00
Coalbridge, Mont., Peter Røgaard	101.15
Stenofha, Wis., Martin Johnson, Andrew Andersen hv.	20.00
Macine, Wis., M. Jørgensen	25.00
Tilfammen	\$70713.75

Japanmissionen:

Før skitteret, se Afl. Nr. 29	\$1074.83
Coulter, Ia., 1/4 af et Offer fra Søndagskolen	5.20
Toler, Minn., Mrs. Niels Rasmussen	2.00
Glendale, Minn., en unavnt	1.10
Coulter, Iowa, C. M. Andersen, til Underhold af en Student	70.00
Kiowa, Colo., Eben Ezer Mgh., Søndagskolen	7.95
Potter, Rebr., Menigheden	16.35
Tilfammen	\$1177.43

Indianermissionen:

Før skitteret, se Afl. Nr. 29	\$343.75
Erica, Iowa, Søndagskolen, Jødeløbsdagsskole	6.25
Toler, Minn., Mrs. Niels Rasmussen	2.00
Tilfammen	\$352.00

Skolekassen:

Før skitteret, se Afl. Nr. 29	\$118.94
Lucif, Wis., Camilla Wille	0.50
Tilfammen	\$119.44

Mormonmissionen:

Før skitteret, se Afl. Nr. 29	\$896.46
Albert Lea, Minn., Mrs. S. P. Svendsen	2.00
Dieffen, Alta., Can., (alle Mrs.) N. Nielsen, J. C. Gundersen, Marie Christianen, A. W. Christensen, Th. Thomsen, A. P. Jonnberg, Loui Adamson, Genry Larsen, C. Christensen, Frederik Peterien, Chr. Engauge, P. D. Tromburg, M. M. Tromburg, T. A. Jensen, Martinus Nielsen, S. P. A. Andersen, Niels James, Niels Anna P. Nielsen, Niels Ege A. Gundersen, hv. \$1.00; Mrs. Karen Larsen 50c	19.50
Keoville, Alta., Can., (alle Mrs.) Jens Madsen, Ns. Jensen, A. Hansen, W. Bertelsen, hv. 25c; Afhel Lundgreen \$1.00; M. Røgaard, N. Nielsen, Chr. Andersen hv. 50c; Niels Ege Gundersen \$1.00	4.50
Tilfammen	\$922.46

Til en Kirke i Kurume, Japan:

Før skitteret, se Afl. Nr. 29	\$37.30
Omaha, Rebr., Bella Mgh., Mrs. Stibolt, Pæper Jensen, Smid Kirkegaard, hv. \$5.00; Philip Kirkegaard, Nubj Stibolt, hv. \$1.00; Erik M. Jensen \$3.00; Anna Jensen 50c; en unavnt 25c	20.75
Tilfammen	\$58.05

Blair, Rebr., den 20. Juli 1917.
Med Tak modtaget. Otto Hansen, Kæst. for d. f. d. ev. luth. Kirke i Am.

Til Kredsmissionen.

N. Dakota Kreds.

Før skitteret for	\$267.28
Offer i Nazareth Menighed	23.00
Offer i Trinitatis Menighed	22.37
Offer i Danville Menighed	29.10
Overflud ved Kredsmødet i Ebenezer Mgh., Mont.	69.57
Offer i Broxton Menighed	26.45
Offer i Bella Menighed	48.35
Offer i Zion Menighed	36.10
Offer i Ebenezer Menighed, Mont.	14.20
Offer i Demovill Menighed	18.20
Offer i Vor Frelses Menighed	13.80
Offer i Zion Menighed	9.75
Offer i Nazareth Menighed	13.10
Offer i Bethania Menighed	7.40
Fra Samfundet til Missionen i Canada	25.00
Fra Samfundet til Missionen i Vest Mont.	62.50
Tilfammen	\$686.17

Modtaget med Tak paa Kredens Vegne. Lars Petersen, Min. Adresse vil herefter blive R. 1, Sidney, Mont.

Børnefange for Stole og Hjem

I. (Samlet og udgivet af en Komite).

34 udvalgte lutherf kristelige Børnesalmer og Sange — som ikke allerede findes i Sangeren. Melodier er angivet til hver Sang med Henvisning til „Sangeren“ og andre let tilgængelige Melodisamlinger.

Tanken med Udgivelsen er nærmest den, at man ved Anskaffelse af et Parti af det lille og billige Hæfte kan forsøge det forvrigt betydelige Udvalg af Børnesalmer og Sange og ved Hjælp af de nye Sange maasse fremme Interesse for og Deltagelse i Sangeren i vore Søndagskoler. Udvalget kunde saa maasse med Liden yderligere forges, indtil vi engang kan saa en egen Børnefangbog.

Priser:
50 Cents per Dufin. \$3.00 per Hundrede.
Netto — portofrit.

Hæftet forhandles af
Danish Luth. Publ. House, Blair, Rebr.

Prøve sendes frit paa Forlangende til enhver Præst eller Søndagskoleleder.

Børnefange for Stole og Hjem

I. (Samlet og udgivet af en Komite).

34 udvalgte lutherf kristelige Børnesalmer og Sange — som ikke allerede findes i Sangeren. Melodier er angivet til hver Sang med Henvisning til „Sangeren“ og andre let tilgængelige Melodisamlinger.

Tanken med Udgivelsen er nærmest den, at man ved Anskaffelse af et Parti af det lille og billige Hæfte kan forsøge det forvrigt betydelige Udvalg af Børnesalmer og Sange og ved Hjælp af de nye Sange maasse fremme Interesse for og Deltagelse i Sangeren i vore Søndagskoler. Udvalget kunde saa maasse med Liden yderligere forges, indtil vi engang kan saa en egen Børnefangbog.

Priser:
50 Cents per Dufin. \$3.00 per Hundrede.
Netto — portofrit.

Hæftet forhandles af
Danish Luth. Publ. House, Blair, Rebr.

Prøve sendes frit paa Forlangende til enhver Præst eller Søndagskoleleder.